

צה

מה נחנקו בבא על חמותו שצ"ס אומרים פוסק - וטעמא דב"ס
 כדמפרש בסמוך לר' יהודה וכי כל הבית כולו בשרפה ט':
 הדין לשגוב למזיד מגין - ותימה אלא מיבעי ליה קרא למזיד
 מהיבא תיחי לן לאיסורא אי משום ק"ו דקאמר לפיל ומה במקום

שָׁבָא עַל אִיסוּר קֵל נֹאכֵר הָאוֹסֵר
 מ' כִּיּוֹן דְּלִית לֵיהּ הָהוּא דִּינָא לְמַה
 לֵיהּ לר' יוֹסֵי דִינָא דְהִבָּא הִיא לוֹ לְחֻלּוֹק
 עַל ר' יְהוּדָה בְּפִשְׁטוּת שְׁאֵין דִּין זֶה
 עִינֵין לְמַחְלוקוֹת כֻּלָּל : **מִזָּה** לְמַחְזִיר
 גְּרוּשָׁתוֹ שֶׁן אִיסוּרָה בְּרֹב . כְּלוּמַר
 ע"י כָּל אֶחָד יִכּוֹל לִבָּא לְבִיד אִיסוּר זֶה
 שְׁגִירוּשָׁתוֹ נֹאכֵרָה ע"י כָּל מ"י שִׁישְׁמַנָּה
 אֲבָל אֲחֻת אִשָּׁה אֲפִילוּ תֹאכֵר אֲשֶׁר
 מִשְׁכִּיבָת אֲחֻתָּהּ לֹא מִתְסַרֵּא אֲשֶׁר
 עָלָיו בְּמֵה שִׁבָּא חֵיטָא דְעִלְמָא עַל
 אֲחֻתָּה : **עֲבָד** זֶה מִאֲמַר הֵיא
 אֲסֵרָה עָלֶיהָ דְהֶאֱרִיךְ . הִסְתָּא נֶקֶט
 מִלְּתֵיהּ כְּמִן דְּהֶאֱרִיךְ (לְשׁוֹן דף כט.)
 מִאֲמַר קוּנָה מְדֻלָּרִי" : **מִזָּה** אִירִיא
 בָּא עָלֶיהָ מ' נֶקֶט גַּט וְאוֹ חֵלֶן מִי .
 כְּלוּמַר לֹא דְמִי לְחֻתֹּם אִשָּׁה לְחֵיטָא
 לְאוֹסֵרָה עַל יְדֵי בִיחָת אִיסוּר אֲבָל כֵּאֵן
 הַדְּבַר תְּלוּי בִּיחָת :

אירימא בסוטה לבנע • פירש
 כשבא עליה בעל האסורה
 'בועל לעולם ששבו אין מים בודקין
 אותה מאי איריא צבא עליה אפי' נזק
 לה גמיוחזור ויקדשנה ויכניסנה לחופה
 או אמר איני משקה שוב איני יכול
 להשקותה ואסורה לעולם לעולם ותימי'
 לרבינו יצחק דמגן כשאומר איני רואה
 להשקותה דשוב אין יכול להשקותה
 ואמר רבינו יצחק שיש להוכיח קצת דכי
 אמר איני משקה קתי' במתניתין
 בסוטה (ג.) כדאי הנוהג דממחיתין
 כשרפות שאין ראיות עוד לשתות :
 636

יהודה אמר שמואל אין הלכה
בידיה רב יהודה נגדיה אמר ליה
אסמיתיה עלך איסורא דעלם:
ותו משנשאת בא עליה האי
הדהאי מה למחזיר גרושתו
היה איסור גזלם אלא אמר רב

א *ראמר רב המנוגא שומרת
מא הגוף ואיסורה ברוב אלא
דהאי בא עליה איך אסרה
דה נמי מאמר הא לא קשיא
נתן לה גט ואפילו הלץ לה
לבעל בא עליה בעל אסרה
לה גט ואפילו אמר אין אני
עוד חמור הואדהיינו אשת איש
אלא

האשה רבה פרק עשירי יבמות

האמונה – דאפילו במיד בא על אחותה לא מיתסרה אשתו עיניה
מחזירי – דקדקני לקמן הלכך בשוגג כ' **אוחס** – ושכב איש אשתו :
והוא דין הוא – שהאשר ולכך נאמר אוחס : **מקום שבה על אישור קל** .
 לקמן מוקים לה בבשת איש ואחיו הכי לה אישור קל שאין האסורה
 אסורה לה מינו שהי' איש ים כגט : **תורה** אור

אחות אשה דבמיד לא אסרא מדאורייתא בשוגג לא גזרי בה רבנן ומגלן דלא אסרא דתניא ^{מדרש} "אותה אותה שכיבתה אוסרתה ואין שכיבת אחותה אוסרתה שיכול והלא דין הוא ומה במקום שבא על איסור קל נאסר האוסר מקום שבא על איסור חמור אינו דין שנאסר האוסר א"ר יהודה לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בבא על חמותו שפוסל את אשתו על מה נחלקו בבא על אחות אשתו שב"ש אומרים פוסל וב"ה אומרים לא פוסל א"ר יוסי לא נחלקו ב"ש וב"ה אבבא על אחות אשתו שלא פוסל את אשתו על מה נחלקו בבא על חמותו שב"ש אומרים פוסל וב"ה אומרים לא פוסל לפי שבתחלה הוא מותר בכל הנשים שבעולם והיא מותרת בכל האנשים שבעולם קדשה הוא אוסרה והיא אסרתו מרובה איסור שאסרה מאיסור שאסרתהו שהוא אסרה בכל אנשי שבעולם והיא לא אסרתהו אלא בקרובותיה והלא דין הוא ומה הוא שאסרה בכל אנשים שבעולם שנגזר באסור לה אינה נאסרת במותר לה היא שלא אסרתהו אלא בקרובותיה שגזר באסור לו אינו דין שלא נאסר (ה) לו במותר לו וזה הדין לשוגג למייד מגין ת"ל אותה אותה שכיבתה אוסרתה ואין שכיבת אחותה אוסרתה אמר רבי אמי אמר ריש לקיש מאי מעמא דרבי יהודה *דכתיב^{יפה} "באש ישרפו אותו ואתהו ובי כל הבית כולו בשרפה אם

נאסר האוסר - נאסר זה בצלה
האוסרת לאחרים: **מקום שבה על**
איסור חמור - כגון אחות אשתו
שנאסרה ואוסרת את אחותה כל ימיה:
אינו דין שנאסר האוסר - שתאסר
אשתו האוסרת את אחותה לך נאמר
אותה: **בבה על חמורו** - שפוסל את
אשתו עליו ולקמן יליקלה מקרא: **ש"ס**
אומרים פוסל - מק"ו כדלמזן ואותה
לא דרשי: **אמר ר' יוסי לא נחלקו בו**
שלא פוסל - דדורשין אותה: **שש"א**
פוסל - דדרשי' אותו ואשתו כדלקמן:
לפי שבתלם בו - רבי יוסי מפרש
שעמא דלא נחלקו על אחות אשה:
שבתלם - עד שלא קדם אשתו: **הוא**
אוסרה - על כל אדם והיא אוסרתו
בקרובותיה: **לא נאסרה בחמור לה** -
כדדרשין (לעיל דף נו) **הא נתפשה**
מוותרת - שגב באסור לו - באחותה:
וזה הדין לטוב - הדין הזה מלמדנו
על השוגג שלא פסלה: **מאי טעמא**
דדבי יודוס - דלמר הבא על חמורו
פסל את אשתו: **וכי כל הבית כולו**
בשרפה - אשתו מה חטאת: **אפריהם**
עלך - לנאתך: **בא עליה האי** -
כשנשאה האחרון אסרה על הראשון:
בא עליה יאסרה - גירשה השני
והחזירה הראשון הרי לך איסור קל
בלאו ואסרה על השני דהדר הויה
לגביה גרושתו משנשאת והיינו נאסר
האוסר נאסר שני זה שיהיה אוסרה
לגביה הראשון אסרה: **הא אוסרה**

מנהדרין עו:

לעיל פא. צב: לקמן יו.
גיסין פ: שומה ית: